

ærede Konseilspræsident omtalte, oplyse aldeles intet derom. Den Slutning, vi kunne drage ud af Valgene, synes jeg, er denne, at de med overvejende Majoritet underkendte de Forslag, som den forrige højtærede Forsvarsminister forelagde, men de sig aldeles intet om, at den Ordning, som nu er ved at blive til Lov, har et Flertal af Befolkningen med sig. Jeg er ogsaa overbevist om, at det vil blive en bitter Skuffelse blandt mange Venstrevælgere, som hidtil have delt disse Anskuelser, naar de nu se, at der er indgaaet et Forlig om disse Lovforslag, saa at de blive vedtagne af Rigsdagen.

Det er min sikre Overbevisning, at den høje Regering kunde bidrage meget til at styrke de parlamentariske Forhold her i Landet og indlægge sig stor Fortjeneste ved Styrkelsen af det parlamentariske Princip i det hele taget, hvis den nu vilde lade disse Lovforslag komme for Vælgernes Domstol ved et nyt Valg. Det var der jo udmærket Lejlighed til. Loven forlader jo ikke Rigsdagen, umiddelbart efter at vi have vedtaget den her. Den skal jo først til Folketinget, og der kunde altsaa være god Lejlighed til først at foretage nye Valg, som da vilde kunne ske paa et ganske anderledes klart Grundlag end det forrige Valg. Kunde saa disse Love faa Flertallet af Folketingsvælgerne med sig, saa vilde de være blevne til Lov paa fuldt ud parlamentarisk Maade, og saa er der ingen, der kan beklage sig. Men skulde der være Frygt for, at de ikke kunne faa Flertallet af Folketingets Vælgere med sig ved næste Valg, og skulde denne Frygt bekræfte sig ved Valgene, saa synes jeg, at man kun kunde lykønske dette Ministerium til, at det ikke havde gennemført en Ordning, som var imod Vælgerbefolkningens Flertals Ønsker.

Da jeg imidlertid ikke smigrer mig med, at mine Ord skulde have saa meget at betyde, at den tilsigtede Virkning skulde kunne opnaas, og da jeg som nævnt anser den Ordning, som her træffes, for at være mere en Fare end en Betyggelse for vor Fremtid, saa vil jeg stemme imod samtlige Lovforslag.

Johansen: Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte, at man allerede ved første Behandling af denne Sag fremsatte som Forudsætning, at hvis man skulde kunne faa Støtte fra den Side til at faa noget ud af disse Lovforslag, maatte der gøres Indrømmelser. Jeg tror at kunne sige til det ærede Medlem, at der

fra vor Side er gjort Indrømmelser. Men naar det ærede Medlem forlanger, at vi skulle komme ham i Møde, saa maa vi paa den anden Side ogsaa forlange, at han skal komme os i Møde. Jeg har ikke set den Imødekommen fra den Side, og derfor er det, vi staa saa fjernt fra hinanden, som vi staa endnu.

Vi staa nu ved Afslutningen af Behandlingen af denne store Sag, og jeg vil tilraade, at vi stemme for dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, med de Ændringer, der ere foretagne. Der er talt om, at her vide vi, hvad vi faa. Gaar Sagen i Stykker, vide vi ikke, hvad der vil komme bag efter. Den ærede Ordfører tegnede os et Billede af, hvor trist det vilde komme til at se ud, hvis denne Sag blev slaaet i Stykker. Jeg vil give den ærede Ordfører Ret heri, Stillingen er alvorlig. Derfor gjorde det ogsaa et stærkt Indtryk paa mig, da det ærede 5te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) forleden Dag under denne Sags Behandling stod op og holdt et varmtfølt Foredrag, hvori han lagde os alle paa Sinde, at nu gjaldt det om at resignere, det gjaldt om at tage det, vi nu var i Stand til at faa. Jeg giver det ærede Medlem Ret heri, og jeg føler det. Sagen er nemlig den, at der er meget i det Forslag, som foreligger her, som jeg kunde ønske anderledes, men disse Ønsker trænger jeg tilbage og tager det, som man er i Stand til at faa her. Thi det er jeg overbevist om, at det vil være det bedste, man kan faa, og at det ogsaa vil blive til Gavn og Lykke for Folket. Jeg vil derfor tilraade, ikke alene mine Meningsfæller, men hele Tinget at stemme for dette Forslag.

Brandes: Jeg havde egentlig ikke tænkt at tage Ordet under denne Debat, jeg har ikke haft nogen Lyst til at gentage, hvad der er blevet sagt fra mine Meningsfællers Side. Jeg har heller ikke troet, at der var nogen Mulighed for at sige noget nyt i denne Sag. Jeg har hele Tiden tænkt, at det kom an paa Afstemningen til Slut, og hvad Afstemningen angaar, har jeg været klar over, hvorledes den vilde falde ud. Jeg har ikke troet paa, at der til syvende og sidst vilde rejse sig alvorlig Modstand mod Regeringens Forslag, end ikke fra dette Tings Side. Der vil findes et Flertal for dette Forslag, og de, der have regnet med det, have ganske sikkert regnet klogt. — Jeg skulde heller ikke have taget Ordet, hvis ikke den højtærede Konseilspræsident havde frem-